

[Finansministeren.]

af udtalelsen. Såvel hensynet til vor valuta og sikringen af vor økonomi som hensynet til at sikre, at forbrugsstigningen ikke render foran produktionsudvidelsen, tror jeg vil gøre en sådan overbudgettering nødvendig.

Jeg er fuldstændig indstillet på og vil meget gerne forhandle om at finde frem til en støtte af den private opsparing, som kan virke i samme retning. Jeg tror, vi er enige om at gøre en indsats med hensyn til fremme af den private opsparing. Jeg håber også, vi kan være enige om, at denne indsats skal være sådan, at præmieringen i hvert fald ikke kommer til at virke urimelig for de allerstørste indtægter. Jeg indrømmer, at skattepræmieringen virker mere rimelig, så længe vi holder os inden for proportionalbeskatningens grænser. Jeg ser deri muligheder for, at vi også på dette område kunne finde frem til enighed netop på det grundlag, at vi alle er interesseret i at støtte den private opsparing. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at den private opsparing ikke kan fremmes ved et trylleslag. Det er ikke et problem, der kan løses fra uge til uge, vel ikke engang fra år til år. Vi kan støtte opsparingen og animere til en fortsat øget opsparing ved at give den bedre betingelser, men det er noget, der skal arbejde i tiden fremover. Jeg håber, at vi kan gøre en ret alvorlig indsats på dette område også i indeværende år.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Poul Møller, at hans største frygt er, at finansministeren eller regeringen skulle blive fristet til at øge statens udgifter, når man fik et sådant overskud. Jeg håber dog på, at vi ved forhandling, hvad jeg i al fald vil være villig til, om en eventuel binding og sikring af dette overskud kunne opnå enighed på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller stillede mig nogle spørgsmål vedrørende omsætningsafgiftens administration. Det vil jeg meget gerne komme ind på under omtalen af hele problemet om omsætnings-skatten, som det har været diskuteret i dag, især problemet om omsætningskat i detailed eller omsætningskat i engrosled.

Jeg forstod på såvel det ærede medlem hr. Poul Møller som på det ærede medlem hr. Foged, at de væsentlige af de ændringer,

de ønskede i udskrivningslovsforslaget, tilsigtede at give skattelettelse navnlig for de allerhøjeste indtægter. Begge de ærede medlemmer fremsatte ønske om, at grænsen for proportionalbeskatningen, som var foreslået hævet fra 18 000 til 20 000 kr., skulle føres helt op til, jeg tror, de ærede medlemmer nævnte tallet 30 000 kr. Jeg føler mig nu overbevist om, at disse ønsker, som jo i og for sig kan tiltrædes af alle, alligevel vil blive neddæmpet, når de ærede medlemmer får en oversigt over, hvad dette ville indebære, ikke alene i form af provenutab for staten, et tab, som naturligvis så skulle dækkes på anden måde, men også i form af skattelettelser og ikke blot for de indtægter, som jeg går ud fra de ærede medlemmer tænker på, dem fra de 20 000 til 30 000 kr., men også for de indtægter, der ligger langt derover. Det, der er det vanskelige ved at hæve proportionalbeskatningsgrænsen, er, at den lempelse, man giver, ikke slutter, men kulminerer ved de 30 000 kr., og det vil få virkning langt, langt op i indtægterne, før den kan aftrappes. Hvis man ikke vil gennemføre den lange aftrapning, vil det blot medføre, at marginalbeskatningen strammes helt ekstraordinært igen, når man kommer højere op, og vi har alle følt, at man helst skulle undgå disse høje marginalbeskatninger. Det hænger sammen med både skattefradragets og forskelligt andet.

Jeg forstår også, at der er et almindeligt ønske om at bevare merindkomstfradraget i hvert fald i det kommende år. Det blev ændret i fjor, da vi hævede proportional-skattegrænsen. Jeg har også ment, det var rigtigt, at merindkomstfradraget skulle forsvinde, efterhånden som proportional-skattegrænsen blev hævet eller der blev givet skattelettelser i skalaen, som modsvarede det, man kunne udnytte gennem merindkomstfradraget. Jeg er naturligvis også villig til at forhandle om en overgangsordning. Dog vil jeg gøre opmærksom på, at efter de beregninger, der findes i lovforslaget, vil man kunne se, at med en beregnet merindkomst på 10 pct. er der virkelig i lovforslaget givet dækning for den fordel, der ligger i merindkomstfradraget. Jeg forstår, der er en bred interesse for, at der sker en afvikling af dette merindkomstfradrag. Jeg forstod det endda sådan, at det